

".....nu poate fi fericire fără libertate, nu poate fi libertate fără putere, nu vom fi puternici decât atunci când vom fi uniți".

(Mihail Kogălniceanu)

Așa cum am procedat de mulți ani încoace , nu voi lasa să treacă ziua de 24 Ianuarie fără ca să scriu despre ce a însemnat această zi în istoria țării noastre, despre modelul reprezentat de oamenii de stat ai vremii care au făcut posibilă această zi, despre înțelepciunea și cutezanța poporului român în momentele de răscruce ale existenței sale.

Sunt lucruri care mă fac mândru că sunt român și care îmi demonstrează că în veșnicia istoriei am reprezentat ceva ca neam prin faptul că am știut mereu să facem să primeze interesul național în cele mai tensionate clipe ale destinului nostru, folosindu-ne, nu atât de forța armelor, cât de diplomație și înțelepciune .

Călăuziți, ca multe alte popoare europene ale acelor vremuri, de dorința de emancipare națională, conștienți de legitimitatea aspirațiilor lor, românii din cele două Principate reușeau, la 24 Ianuarie 1859, să dea istoriei un alt curs decât cel stabilit de harta intereselor externe. Alegerea colonelului Cuza drept domn în ambele Principate a reprezentat mult mai mult decât o soluție inedită la o problemă ce părea de nerezolvat. Unirea Principatelor a fost posibilă, deopotrivă, prin eforturile politice și diplomatice ale unor oameni de stat vizionari, prin relațiile de prietenie cu țări-cheie în concertul european al momentului și, cel mai important, prin convergența în spirit a întregii națiuni, care a determinat masele populare din Principate să-și ia în propriile mâini destinul.

Să nu trăim cu iluzia că atunci a fost ușor. Și atunci, liderii au avut mari dificultăți în a se solidariza în jurul unor interese esențiale, așa cum a fost Unirea, dar au reușit să finalizeze cu succes un astfel de proiect fundamental. Pentru o asemenea reușită, este nevoie de viziune, de renunțarea la orgolii mărunte, la interese personale sau partizane.

Cu gândul la marii noștri înaintași și la domnul Unirii, Alexandru Ioan Cuza, cred că cea mai importantă lecție a evenimentului de acum 162 de ani este puterea solidarității, priceperea de a construi un consens în jurul unui ideal național.

Au existat atunci voci, și nu puține , ori neînsemnate, care au afirmat că Moldova a fost sacrificată și o bună bucată de vreme mulți oameni nu s-au împăcat cu această idee. Privind în urmă, putem afirma fără să greșim că ideea de consens înseamnă tocmai puterea și abilitatea de renunța la interese particulare pentru a construi mari proiecte.

Perioada care a urmat Unirii de la 1859 a adus mari reforme pentru realizarea deplină a proiectului unionist, printre care o nouă Constituție și legi noi, o clasă politică înnoită, schimbări semnificative care au dezvoltat și întărit capacitatea instituțiilor noului stat modern. Încetul cu încetul, cu efort susținut și prin urmărirea sistematică a aspirațiilor comune, înaintașii noștri au căutat să conecteze Principatele la modernitatea europeană prin reformele interne și acțiunile de politică externă.

Practic, începând cu 24 Ianuarie 1859, Principatele Române îmbrățișau valorile europene și intrau într-un amplu proces de modernizare și consolidare a statului, care au contribuit la zămislirea României moderne de mai târziu.

Dragi compatrioți, închei amintindu-vă că unul dintre cele mai puternice simboluri ale sărbătorii de astăzi este Hora Unirii, care este o odă a unității din care izvorăște un mesaj pe cât de simplu pe atât de profund: doar împreună vom reuși.

Fiind uniți, lucrând așezat și căutând să vorbim despre ceea ce ne unește și nu ceea ce ne desparte, vom putea transforma și moderniza România. Putem avea idei diferite despre felul în care vrem să ne administrăm țara, însă obiectivul este unul și același: România unită, puternică și prosperă!

Vă doresc multă sănătate, curaj, încredere în propriile forțe, ambiție și dragoste pentru România!

Haideți să nu ne mai vorbim țara de rău !

La mulți ani, tuturor românilor!

Prof. Virginel Iordache